

Finançament universitari, per a àgapes o per a docència?

EL MIRADOR

Isabel de la Cruz

Plataforma del professorat associat de la UV

Firmen també **Jordi Pérez Asensio, Iolanda Torró, Teresa Samper, Pau Lluch i Vícent Monroig**

Fins ara, la crisi econòmica, la limitada taxa de reposició i la suposada falta de finançament de les universitats han estat els arguments exhibits per a no millorar les condicions salarials del professorat associat de les universitats públiques valencianes, a pesar que els rectorats han assumit de forma pública i reiterada que la situació actual d'aquesta figura és un problema important per a les universitats espanyoles.

Ara que el president **Ximo Puig** ha promès un horitzó estable de finançament per a les universitats públiques valencianes, la qüestió és com resoldran la problemàtica situació del professorat associat. La Comunitat Valenciana és l'única autonomia espanyola que no disposa d'un conveni col·lectiu per al personal laboral de les universitats, norma on entraria la regulació laboral del professorat associat. Les rectores de la Universitat Jaume I i de la Universitat de València (UV) han reclamat, en els respectius actes d'inici de curs universitari, la firma de l'esmentat conveni col·lectiu. En l'escenari de la negociació laboral universitària, encara ens queda per descobrir si es reclama el conveni

a fi que quede constància davant dels mitjans de comunicació o si realment assumeixen la lluita per la millora de les condicions materials de més del 40 % del seu professorat. Tot i que, donat l'actual sistema electoral censatari universitari, no té sentit lluitar pel personal laboral i, en canvi, sí que és rellevant usar el finançament per atorgar millores al professorat funcionari, l'encarregat censatari d'encimbellar rectors i rectores.

Durant el període de les excuses (crisi, taxa de reposició limitada o falta de finançament), eixe més del 40 % del professorat universitari, amb salaris 'low cost', ha sostingut —i sosté— prop del 70 % de la formació universitària de graus, la via principal de finançament de les universitats públiques va-

Més del 40 % del professorat universitari, amb salaris 'low cost', ha sostingut —i sosté— prop del 70 % de la formació universitària de graus

lencianes. El negoci universitari per superar la crisi està ben clar: reben diners per l'oferta de graus, però contracten el professorat associat a baix preu.

Tanmateix, cap representant polític, rectoral ni sindical s'ha vist importunat perquè no s'haja portat a efecte ni l'acord d'incrementos salarials firmat per la mesa de negociadora en març del 2018 i ratificat pel Consell de Govern de la UV (acord amb què va finalitzar una vaga indefinida), ni el preacord del conveni del personal laboral de les universitats públiques valencianes, firmat quatre dies abans de les eleccions autonòmiques.

Des de l'acord de la mesa negociadora, que suposava la suspensió tècnica de la vaga indefinida en la UV a finals de maig del 2018 fins a l'1 de gener del 2019 (data en què havia de començar a aplicar-se el conveni col·lectiu), el professorat associat no ha cobrat cap increment salarial dels compromisos signats. Això suposa, per al contracte d'associat més alt (6+6), haver deixat de cobrar en el període indicat 922,37 euros. A aquesta quantitat caldria sumar-li la millora salarial recollida en el conveni 'fantasma', que havia de començar a aplicar-se a partir de l'1 de gener del 2019, cosa que suposa no haver cobrat en aquests tres anys 4.996,85 euros. En total, dels compromisos adquirits i incomplits per la UV i la Generalitat, el professorat associat amb el contracte més alt ha deixat de percebre en aquests tres anys i mig 5.919,22 euros.

Ja no tenen més excuses ni temps. Més àgapes promocionals o una docència pagada justament? Les decisions de gasto són les millors aproximacions materials a les verdares orientacions polítiques. Estem a escassos cinc mesos de les eleccions al rectorat de la UV i superat l'equador de la legislatura autonòmica. Caldrà, doncs, començar a posicionar-se davant de nous escenaris, ja que el sistema sembla ineficaç per a combatre la precarietat. Després de sis anys del Botànic, la situació és exactament la mateixa que amb el Govern del PP.